

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з навчальної роботи

Національного технічного

університету України

“Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського”

К.Т.Н., доц.

Тетяна ЖЕЛЯСКОВА

“ 01 ” 05 20 25 р.

ВИТЯГ

з протоколу № 14 від 28 квітня 2025 р. розширеного засідання
кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права

Національного технічного університету України
“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”

БУЛИ ПРИСУТНІ:

- з кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права: зав. кафедри, д.ю.н., проф. Бевз С.І., проф. кафедри, д.ю.н., проф. Лук'янчиков Є.Д., проф. кафедри, д.ю.н., проф. Мисливий В.А., доц. кафедри, д.ю.н., доц. Голосніченко Д.І., доц. кафедри, к.ю.н., доц. Липницька Є.О., доц. кафедри, к.ю.н. доц. Лук'янчиков Б. Є., доц. кафедри, к.ю.н., доц. Подоляк С.А., доц. кафедри, к.ю.н., доц. Попов К.Л., доц. кафедри, к.ю.н. Рудник Л.І., доц. кафедри, к.ю.н. Сидоренко В.В., ст. викл. кафедри, к.ю.н. Дехтярьов Є.В., ст. викл. кафедри Лупак Ж.П., ст. викл. Солончук І.В., ст. викл. кафедри, к.ю.н. Тараненко М.М., викл. кафедри, к.ю.н. Дяковський О.С., викл. кафедри Полякова І.В., викл. кафедри Самчинська О.А., викл. кафедри Тихонюк О.В., викл. кафедри Боднарчук І.О., асп. Гвасалія А.В.

Запрошені з інших організацій:

Юсупов В.В., д.ю.н., проф., провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем криміналістичного забезпечення та судової експертології навчально-наукового експертно-криміналістичного інституту НАВС; Хабло О.Ю., к.ю.н., доцент, професор кафедри кримінального

процесу НАВС.

СЛУХАЛИ:

Повідомлення аспіранта кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Кичко Інни Михайлівни за матеріалами дисертаційної роботи "Визнання доказів очевидно недопустимими у кримінальному провадженні", поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 081 Право за спеціальністю 081 Право.

Освітньо-наукова програма "Право".

Тему дисертаційної роботи «Визнання доказів очевидно недопустимими у кримінальному провадженні» затверджено на засіданні Вченої ради факультету соціології і права КПІ ім. Ігоря Сікорського (протокол № 4 від "30" листопада 2021 року) та перезатверджено на засіданні Вченої ради факультету соціології і права КПІ ім. Ігоря Сікорського (протокол № 8 від "26" лютого 2025 року).

Науковим керівником затверджений - Лук'янчиков Є.Д., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

2. Запитання до здобувача.

Запитання по темі дисертації ставили:

д.ю.н., проф. Мисливий В.А., д.ю.н., проф. Бевз С.І., д.ю.н., доц. Голосніченко Д.І., к.ю.н., доц. Подоляк С.А., к.ю.н. Рудник Л.І., к.ю.н. Дяковський О.С., к.ю.н. Дехтярьов Є.В., асп. Гвасалія А.В.

3. Виступи за обговореною роботою.

В обговоренні дисертації взяли участь:

д.ю.н., проф. Мисливий В.А., д.ю.н., проф. Бевз С.І., д.ю.н., доц. Голосніченко Д.І., к.ю.н. Дехтярьов Є.В., к.ю.н. доц. Хабло О.Ю., д.ю.н., проф. Юсупов В.В.

УХВАЛИЛИ:

ПРИЙНЯТИ такий висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційного дослідження:

1. Актуальність теми дослідження

Інститут доказування, будучи ядром кримінального судочинства, завжди привертав до себе увагу вчених-процесуалістів, проте наразі багато

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з навчальної роботи
Національного технічного
університету України
“Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського”
К.Т.Н., доц.
Тетяна ЖЕЛЯСКОВА

“ 01 ” 05 20 25 р.

ВИТЯГ

з протоколу № 14 від 28 квітня 2025 р. розширеного засідання
кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права

Національного технічного університету України
“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”

БУЛИ ПРИСУТНІ:

- з кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права: зав. кафедри, д.ю.н., проф. Бевз С.І., проф. кафедри, д.ю.н., проф. Лук'янчиков Є.Д., проф. кафедри, д.ю.н., проф. Мисливий В.А., доц. кафедри, д.ю.н., доц. Голосніченко Д.І., доц. кафедри, к.ю.н., доц. Липницька Є.О., доц. кафедри, к.ю.н. доц. Лук'янчиков Б. Є., доц. кафедри, к.ю.н., доц. Подоляк С.А., доц. кафедри, к.ю.н., доц. Попов К.Л., доц. кафедри, к.ю.н. Рудник Л.І., доц. кафедри, к.ю.н. Сидоренко В.В., ст. викл. кафедри, к.ю.н. Дехтярьов Є.В., ст. викл. кафедри Лупак Ж.П., ст. викл. Солончук І.В., ст. викл. кафедри, к.ю.н. Тараненко М.М., викл. кафедри, к.ю.н. Дяковський О.С., викл. кафедри Полякова І.В., викл. кафедри Самчинська О.А., викл. кафедри Тихонюк О.В., викл. кафедри Боднарчук І.О., асп. Гвасалія А.В.

Запрошені з інших організацій:

Юсупов В.В., д.ю.н., проф., провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем криміналістичного забезпечення та судової експертології навчально-наукового експертно-криміналістичного інституту НАВС; Хабло О.Ю., к.ю.н., доцент, професор кафедри кримінального

процесу НАВС.

СЛУХАЛИ:

Повідомлення аспіранта кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Кичко Інни Михайлівни за матеріалами дисертаційної роботи «Визнання доказів очевидно недопустимими у кримінальному провадженні», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 081 Право за спеціальністю 081 Право.

Освітньо-наукова програма «Право».

Тему дисертаційної роботи «Визнання доказів очевидно недопустимими у кримінальному провадженні» затверджено на засіданні Вченої ради факультету соціології і права КПІ ім. Ігоря Сікорського (протокол № 4 від «30» листопада 2021 року) та перезатверджено на засіданні Вченої ради факультету соціології і права КПІ ім. Ігоря Сікорського (протокол № 8 від «26» лютого 2025 року).

Науковим керівником затверджений - Лук'янчиков Є.Д., доктор юридичних наук, професор, професор кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

2. Запитання до здобувача.

Запитання по темі дисертації ставили:

д.ю.н., проф. Мисливий В.А., д.ю.н., проф. Бевз С.І., д.ю.н., доц. Голосніченко Д.І., к.ю.н., доц. Подоляк С.А., к.ю.н. Рудник Л.І., к.ю.н. Дяковський О.С., к.ю.н. Дехтярьов Є.В., асп. Гвасалія А.В.

3. Виступи за обговореною роботою.

В обговоренні дисертації взяли участь:

д.ю.н., проф. Мисливий В.А., д.ю.н., проф. Бевз С.І., д.ю.н., доц. Голосніченко Д.І., к.ю.н. Дехтярьов Є.В., к.ю.н. доц. Хабло О.Ю., д.ю.н., проф. Юсупов В.В.

УХВАЛИЛИ:

ПРИЙНЯТИ такий висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційного дослідження:

1. Актуальність теми дослідження

Інститут доказування, будучи ядром кримінального судочинства, завжди привертав до себе увагу вчених-процесуалістів, проте наразі багато

питань доказової діяльності залишаються невирішеними через відсутність їх належного законодавчого регулювання та єдиної інтерпретації суб'єктами доказування. Одним з таких питань є допустимість доказів, забезпечення якої є важливим завданням кримінального судочинства та гарантією від незаконного та необґрунтованого кримінального переслідування.

Допустимість – один із ключових та легально визначених критеріїв оцінки доказів. Будучи «мірилом» юридичної сили будь-якого доказу, критерій допустимості регламентований ст. 84-90 КПК України. Недопустимість та очевидна недопустимість доказу, тобто отримання певних відомостей в порядку, не встановленому КПК України, позбавляє їх будь-якого доказового значення. Відсутність у таких відомостей юридичної сили означає, що вони не можуть бути покладені в основу прийняття процесуальних рішень.

Виходячи з системного зіставлення регламентації критерію допустимості доказів у різних галузях вітчизняного процесуального законодавства, видається, що саме кримінальний процесуальний закон закладає у допустимість доказів унікальний зміст. Таке твердження закономірне через те, що кримінальні процесуальні правовідносини, що виникають через необхідність держави реагувати на кожне порушення кримінального закону, тісно переплітаються із захистом прав та свобод тих осіб, які стають учасниками зазначених відносин. Насамперед – це потерпілий та підозрюваний (обвинувачений). До того ж, кримінальне судочинство відповідно до ст. 2 КПК України має своїм призначенням захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорону прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура. Для реалізації цього завдання в КПК України закріплені як засади кримінального провадження, так і окремі кримінальні процесуальні норми, що сприяють захисту прав і свобод особи.

Основне законодавче положення, пов'язане з визнанням доказів недопустимими, викладене в ст. 87-89 КПК України, проте воно не містить ефективних механізмів визнання доказів очевидно недопустимими. Крім того, до дефектів українського доказового права слід віднести те, що в чинному процесуальному законодавстві не врегульовано права учасників судового провадження на заявлення клопотання про визнання доказів очевидно недопустимими під час судового розгляду, а також виникають дискусії щодо кола суб'єктів ініціювання означеного питання в суді. Крім того, непоодинокими є випадки істотного порушення уповноваженими органами процедури збирання доказів неналежним суб'єктом унаслідок зміни підслідності, а також гарантій адвокатської діяльності при

повідомленні адвокату про підозру та під час проведення обшуку чи огляду житла, іншого володіння адвоката, приміщень, де він здійснює адвокатську діяльність, та ін.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертацію виконано з урахуванням Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021–2023 роки (Указ Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021) та Національної стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021). Дисертаційне дослідження виконано в межах науково-дослідної теми кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права факультету соціології і права КПІ ім. Ігоря Сікорського «Правове забезпечення сталого розвитку» (реєстраційний номер 0118U100325).

3. Наукова новизна отриманих результатів

Дисертація є комплексним дослідженням теоретичних та прикладних аспектів з'ясування та розв'язання проблеми «допустимості доказів», розмежування «недопустимих» та «очевидно недопустимих» доказів, за результатами якого, зокрема:

вперше:

- розроблено процесуальний порядок визнання доказів очевидно недопустимими у кримінальному провадженні, відповідно до якого за результатами розгляду клопотання про визнання доказів очевидно недопустимими суд виносить ухвалу та наведено аргументи щодо доцільності відображення його в окремій ст. 89¹ КПК України;

- обґрунтовано доцільність визнання цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників суб'єктами права подання клопотання про визнання доказів очевидно недопустимими в частині, що стосуються цивільного позову;

- розроблено положення щодо виділення таких етапів (стадій) здійснення процедури визнання доказів очевидно недопустимими в судовому порядку як: ініціювання визнання очевидної недопустимості доказів; розгляд питання про очевидну недопустимість доказів; прийняття рішення про очевидну недопустимість доказів; наслідки визнання доказів недопустимими; оскарження остаточного рішення в порядку п. 2 ч. 1 ст. 409 КПК України;

- обґрунтовано положення про те, що ініціювання питання щодо визнання доказу очевидно недопустимим можливе виключно на стадії судового розгляду, із покладенням обов'язку доведення відповідних обставин на суб'єкта, який звернувся з таким клопотанням;

удосконалено:

- наукові положення, які характеризують генезу стану досліджень з оцінки доказів у кримінальному провадженні, а також періодизацію історичних етапів розвитку означеного інституту (виокремлено історичні

етапи еволюції такого критерію (властивості) доказів, як їх допустимість: період Київської Русі; періоди перебування українських земель під владою Литви і Польщі та Гетьманщини; дореволюційний (1896-1917 рр.); радянський (1918-1991 рр.); перехідний (1991-2012 рр.); сучасний (2012 рр. – по сьогоднішній день);

- процесуальний механізм визнання доказів очевидно недопустимими шляхом визначення обов'язку суду ухвалювати відповідне рішення під час судового розгляду (а не тільки в кінцевому рішенні), із обов'язковим обговоренням питання учасниками провадження та належним мотивуванням;

- аргументи на підтвердження думки про те, що очевидна недопустимість може бути встановлена під час дослідження доказів в суді за ініціативою суду, який наділений дискреційними повноваженнями щодо цього питання;

- порядок надання судом учаснику судового розгляду, який звернувся з клопотанням про визнання доказу очевидно недопустимим, часу для підготовки заперечень або спростування доводів протилежної сторони;

- обґрунтування необхідності доповнення ст. 87 КПК України положенням щодо врахування судом неминучості виявлення доказу незалежно від порушення прав підозрюваного, в результаті чого такий доказ може бути визнаний допустимим;

дістали подальший розвиток:

- тлумачення міжнародних стандартів кримінального процесу, вироблених прецедентною практикою ЄСПЛ та відображених у положеннях чинного КПК України в контексті відповідності доказів критерію допустимості, до яких віднесено: право на справедливий судовий розгляд; рівність перед законом і судом; безпосередність дослідження показань, речей і документів; недопустимість показань, отриманих шляхом катування, приниження, провокацій та ін.;

- наукові підходи щодо обов'язку доказування обставин, на які вказує ініціатор клопотання про визнання доказів очевидно недопустимими, саме на нього під час розгляду такого клопотання по суті;

- обґрунтування тези про те, що очевидно недопустимими слід вважати докази, отримані шляхом істотного порушення прав людини і основоположних свобод закріплених в КПК України, які мають явний і безумовний характер, а їх з'ясування не потребує проведення додаткових процесуальних дій;

- підходи щодо визнання судом очевидно недопустимими доказів, отриманих: з порушенням строків досудового розслідування; неналежним суб'єктом унаслідок зміни підслідності; з порушенням гарантій адвокатської діяльності при повідомленні адвокату про підозру та при проведенні обшуку чи огляду житла, іншого володіння адвоката, приміщень, де він здійснює адвокатську діяльність; в умовах воєнного стану без обґрунтування прокурором об'єктивної неможливості слідчим суддею виконати свої контрольні повноваження під час досудового розслідування;

- теоретичні і практичні рекомендації щодо використання досвіду

країн систем загального та континентального права щодо критеріїв визнання доказів очевидно недопустимими для максимальної реалізації засади змагальності сторін та широкого суддівського розсуду в оцінці допустимості доказів.

4. Теоретичне та практичне значення результатів роботи

полягає в тому, що обґрунтовані за результатами дослідження положення і висновки впроваджено та може бути використано у:

- *законотворчій діяльності* – при внесенні змін і доповнень до КПК України та інших нормативно-правових актів щодо забезпечення допустимості доказів у кримінальному провадженні;

- *науковій діяльності* – для підготовки монографій, удосконалення методологічних та практичних досліджень в галузі кримінального процесу (акт впровадження Національної академії внутрішніх справ № 201-нд від 16.12.2024 р.).

5. Апробація результатів дисертації

Ключові теоретичні положення, рекомендації та висновки, які закріплені в дисертації, були обговорені на засіданні кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Основні положення та висновки дисертації оприлюднено у виступах автора на науково-практичних конференціях, круглих столах, зокрема: «Правове регулювання суспільних відносин в умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови з метою забезпечення сталого розвитку» (м. Київ, 9 грудня 2022 р.); «Modern methods for the development of science. Abstracts of I International Scientific and Practical Conference» (м. Хайфа (Ізраїль), 9-11 січня 2023 р.); «Кримінальне процесуальне право на сучасному етапі розвитку України» (м. Київ, 27 жовтня 2023 р.); «Військові кримінальні правопорушення та особливості їх розслідування» (м. Київ, 26 січня 2024 р.).

6. Дотримання принципів академічної доброчесності

За результатами науково-технічної експертизи дисертація Кичко Інни Михайлівни визнана оригінальною роботою, яка не містить елементів плагіату, а фрагменти праць інших авторів процитовано з дотриманням встановлених вимог.

7. Перелік публікацій за темою дисертації

За результатами досліджень опубліковано 8 наукових публікацій, у тому числі:

- 4 статті у наукових фахових виданнях України за спеціальністю 081 Право;
- 4 тез виступів на наукових конференціях.

Перелік публікацій за темою дисертації:

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Тецька І.М. (Кичко), Лук'янчиков Є.Д. Проблемні питання допустимості доказів щодо проступків після закінчення строків досудового розслідування. *Науковий вісник УжНУ*. Вип. 79(2). 2023. С. 256–261. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2023.79.2.39>

2. Тецька І.М. (Кичко), Лук'янчиков Є.Д. Проблемні питання допустимості доказів при визначенні або зміні підслідності прокурором. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. Вип. 3. 2023. С. 251-257. DOI: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2023-3-251-257>

3. Тецька І. М. (Кичко) Сучасний стан наукових досліджень оцінки доказів з позиції їх відповідності критерію допустимості. *Європейський правничий часопис*. Вип. 3. 2024. С. 120-126. DOI: [https://doi.org/36919/3041-1149\(Print\).3.2024.120-126](https://doi.org/36919/3041-1149(Print).3.2024.120-126)

4. Кичко І.М. Міжнародні стандарти визнання доказів недопустимими у кримінальному провадженні. *Наукові перспективи*. Вип. 11(53). 2024. С. 822-833. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-11\(53\)-822-833](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-11(53)-822-833)

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

5. Тецька І.М. (Кичко) Встановлення та визнання очевидно недопустимих доказів під час судового розгляду як гарантія дотримання засад кримінального провадження. *Правове регулювання суспільних відносин в умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови з метою забезпечення сталого розвитку*. Міжнародна науково-практична конференція м. Київ, Україна. (9 грудня 2022). Київ, 2022. С. 317–319.

6. Тецька І.М. (Кичко) Закриття кримінального провадження щодо проступків за закінченням строків досудового розслідування на підставі ухвали слідчого судді. *Modern methods for the development of science. Abstracts of I International Scientific and Practical Conference Haifa, Israel (January 09 – 11, 2023)*. С. 118–123. «<https://eu-conf.com/wp-content/uploads/2023/01/MODERN-METHODS-FOR-THE-DEVELOPMENT-OF-SCIENCE.pdf>

7. Тецька І. (Кичко) Незаконне здійснення повідомлення про підозру адвокату в разі подання заяви про зупинення адвокатської діяльності. *Кримінальне процесуальне право на сучасному етапі розвитку України: матеріали круглого столу, присвяч. 40-річчю кафедри кримінального процесу (Київ, 27 жовт. 2023 р.)* / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарев, С. С. Чернявський та ін.]. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2023. С. 336–338.

8. Тецька І. (Кичко) Недопустимість доказів при вилученні майна під час обшуку у адвоката у разі подання заяви про зупинення адвокатської діяльності. *Військові кримінальні правопорушення та особливості їх розслідування : матеріали круглого столу, проведеного в межах Днів науки на факультеті правничих наук Національного університету «Києво-Могилянська академія» (26 січня 2024 року)*. Київ : НаУКМА, 2024. С. 133–137.

Якість та кількість публікацій відповідають “Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії”, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

ВВАЖАТИ, що дисертаційна робота Кичко І.М. “Визнання доказів очевидно недопустимими у кримінальному провадженні”, що подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право за своїм науковим рівнем, новизною отриманих результатів, теоретичною та практичною цінністю, змістом та оформленням відповідає вимогам, що пред’являють до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії та відповідає напрямку наукового дослідження освітньо-наукової програми КПП ім. Ігоря Сікорського “Право” зі спеціальності 081 Право.

РЕКОМЕНДУВАТИ:

1. Дисертаційну роботу “Визнання доказів очевидно недопустимими у кримінальному провадженні”, подану Кичко Інною Михайлівною на здобуття наукового ступеня доктора філософії з права, до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

2. Вченій раді КПП ім. Ігоря Сікорського утворити разову спеціалізовану вчену раду у складі:

Голова:

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Національного технічного університету України “Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”, **Мисливий Володимир Андрійович**;

Члени:

Рецензенти:

Кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», **Дехтярьов Євген Валентинович**.

Офіційні опоненти:

Доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, **Кучинська Оксана Петрівна**.

Доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри кримінального та кримінального процесуального права Національного університету «Києво-Могилянська академія», **Удовенко Жанна Володимирівна.**

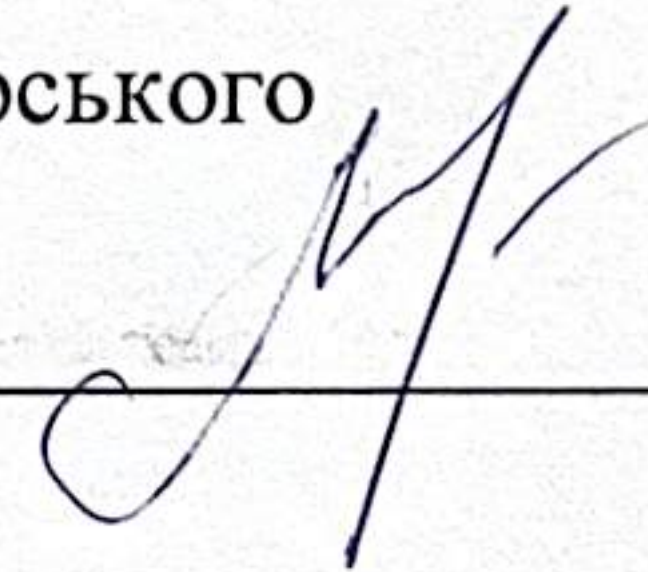
Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри права, Приватного вищого навчального закладу «Європейський університет», **Климчук Михайло Павлович.**

Головуюча на засіданні -
завідувачка кафедри
інформаційного, господарського
та адміністративного права, д.ю.н.,
професор

Світлана БЕВЗ

Вчений секретар
кафедри інформаційного, господарського
та адміністративного права,
к.ю.н., доцент

Євгенія ЛИПНИЦЬКА